

Kratka istorija znamenitog grada Rijeke preuđešen
za vrlo malenu djecu.

DMOT R 18

Bila jednom vila i zvala se Vila Velebita. Dom joj je bio na Velebitu: u bijelim dvorovima sagradenim od srebrnog snijega. U blizini njezinih dvora pasao ovce zoran junak, Likota Tatalović. Junak se zagledao u vilu i po čitave večeri pjevao bi joj pod prozorima: Živjela-premila - - - Najzada išetala preda vilu pa će mu onim svojim miloglaglasnim glasom:

-Pomoz Bog, Likote!

-Bog ti pomogao, Vilo!

Koja te je želja obuzela, Likote?

-Pa - rad bih da mi budeš žena.

-Kada drugo ne pitaša. evo mene - do tri dana bit ću ti žena.

Kako Vila reče, onako se i zbude: tri dana poslije bili su svatovi. I odmah zatim-bračno putovanje. ~~Nisu~~ Nisu išli daleko: do mjesta gdje Rječina utiše u ^{Devet} more. ~~U~~ dana zatim rodi na tom mjestu Vila lijepu, plavokosu djevojčicu. I dađe joj zvučno, ikavsko ime Rika.

Ali je Vila morala da se s mu žem vrati na Velebit, a kako je u one dane duvala strahovita bura, ostaviše dijete dolje pod Trsatom. Grobničice obećaše da će je dojiti, sušački šverceri, da će je hraniti janjetinom, Kirci ribom, a Bakrani i Kastavci da će je napajati vinom rumenijem i pjenušavom "vedicom." Lijepo je maloj Riki, što je tako svi maze i tetoše, lijepo joj je i ugodno, pa nije čudo što je ^{rođenoj} ~~u~~ majci okrenula leđa zapjevavši joj talijanski: Viva la Spagna, dove si beve e manja.

Vilu je to boljelo, no još ju je ljuće zapeklo, kad ju je malo zatim ostavio i njeni vojno, Likota. I on joj je krenuo vjerom, i evo kako: U ono vrijeme vladala je u Beču jedna slavna cesarica, imenom Marija Terezija. Carica je voljela muškarce ljudskare. Likota je bio dug od prilike metar i po, upravo koliko je dostajalo slavnoj cesarici. I njih se dvoje zavoljelo. Likota pade zatim u Beč, i smjesti se u carskom dvoru, a Vila osta u svom dvoru sama kukajući.

Rika je međutim rasla u velikoj nevolji. Ni Grobničani ni Kirci ni ostali šverceri nisu mogli da ispune sve njezine želje. Dobra je sreća htjela da je nekoga dne prolazio onuda Likota vodeći ispod ruke slavnu caricu Mariju Terezu. Idući tako, pade mu oko na ~~svjetlo~~ ono njegovo rođeno dijete Riku. Ražali mu se videći je onako nevoljnu pa će okrenuvši se k cesarici:

-Svijetla kruno, ovo je moja rođena kći Rika. Ako me voliš, dede, učini, da mi dijete bude srećno i berićetno.

Slavna carica pogladi Riku po glavi i reče joj:

-Ne boj se, dijete moje, ja ću od tebe napraviti čudo jedno neki corpus sepa-

